

JENNY YMKER

VERHALEN VERTELLEN EN OPROEPEN

DE TILBURGSE KUNSTENARES JENNY YMKER MAAKT FOTO'S, DIE ZE LAAT VERWEVEN TOT EEN
GOBELIN WAAROP ZIJ MINUTIEUZE BORDUURSELS TOEVOEGT.

TEKST: ALIE DIJK

FOTO'S: JENNY YMKER EN KEES VAN DE VEN

Als Jenny ergens een bijzondere situatie, plek of gebeurtenis ziet, kan dat het begin van een nieuw verhaal zijn. De werken bestaan uit verhalen, maar ze kunnen ook verhalen bij de toeschouwer oproepen. Misschien een heel ander verhaal dan dat

Jenny vertelt met haar werk. Ze streeft in haar werk niet naar een letterlijke vertaling maar naar een suggestieve weergave van wat ze wil vertellen. Het thema is vaak het 'zoeken' van de mens naar de weg, plaats of contact. "We kunnen eigenlijk onszelf

zien in het verhaal op het wandtapijt", aldus Jenny.

Zorg

Jenny heeft in de zorg gewerkt. "Het is mij daardoor duidelijk geworden, dat als

Gobelin

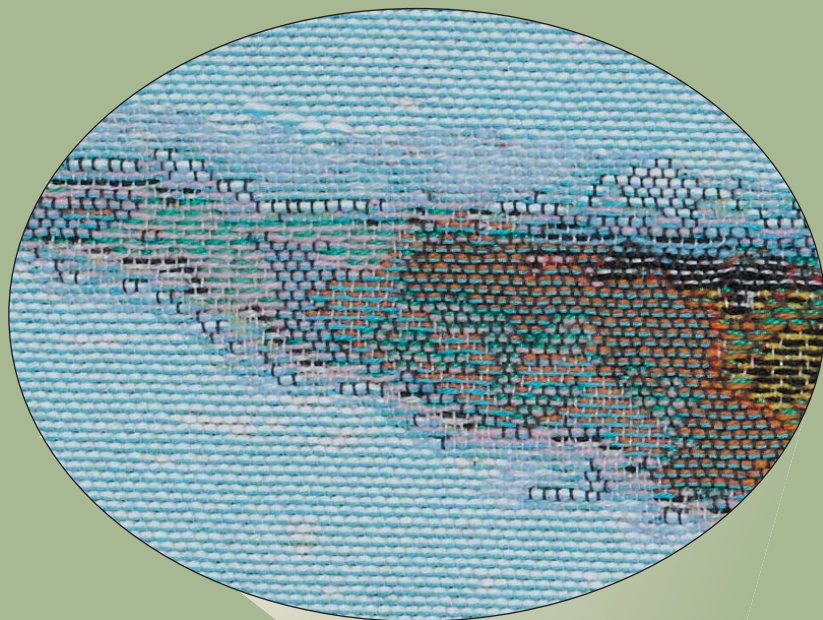
Een gobelin is van oorsprong een wandtapijt uit de Manufacture des Gobelins in Parijs.

“Tegenwoordig wordt het gebruikt als algemene aanduiding voor geweven wandtapijten, zoals het merk luxaflex ook een synoniem is geworden voor jaloezieën”, zegt Jenny.

“Ik gebruik de term gobelin omdat ik het een mooi woord vind maar vooral ook omdat het verwijst naar de geschiedenis van het wandtapijt.”

De gobelin weeftechniek heeft een mooie en rijke uitstraling en een lange geschiedenis.

Gobelins hadden in het verleden een praktische functie, namelijk het isoleren van huizen en kastelen. Ook worden er van oudsher op gobelins verhalen afgebeeld. “Ik gebruik de hedendaagse vorm van deze oude weeftechniek om verhalen van nu te vertellen”, aldus Jenny.

Escape en detail Escape.

Vervlogen.

ZE STREEFT IN HAAR WERK NIET NAAR EEN LETTERLIJKE VERTALING MAAR NAAR EEN SUGGESTIEVE WEERGAVE VAN WAT ZE WIL VERTELLEN

iemand niet meer in staat is een verhaal te vertellen, hoe klein dan ook, bij diegene het gevoel van betekenis hebben, het gevoel dat je er toe doet, langzaam verdwijnt.”

Tijdens het borduren ontstaan er allerlei ideeën voor een verhaal. Een verhaal op een bepaalde locatie in een bepaalde setting. Jenny creëert haar eigen wereld. Ze heeft een uitgebreide collectie kleding, die niet aan een periode is te linken, als ook schoenen, tassen, koffers. Op locatie wordt het idee in scene gezet, de hoofdrolspeelster is Jenny zelf, maar haar gezicht is niet herkenbaar te zien. Meestal worden de foto's gemaakt door haar partner, maar soms met een zelfontspanner. Als de foto klaar is, wordt deze omgezet in een weefpatroon, enkele proeven worden gemaakt en uiteindelijk wordt het gobelin geweven.

Dit gebeurt bij Flanders tapestry in Wielsbeke in België, gespecialiseerd in ontwerpen en produceren van wandtapijten. Een familiebedrijf met jarenlange ervaring. Afhankelijk van de voorstelling is het in kleur, bruintinten of zwart/grijs/wit. In sommige gobelins borduurt Jenny vervolgens weer delen van de voorstelling om accenten te leggen ter ondersteuning van het thema. Voor het weven gebruikt men wol en katoen en als het wandtapijt echt glans nodig heeft ook zijde.

Beelhouwwerk

Ze is oorspronkelijk afgestudeerd als beeldhouwer en in eerste instantie lijkt het contrast tussen het beeld van het bewerken van steen en een wandtapijt dat minutieus is geborduurd erg groot. Het beeldhouwwerk blijkt verfijnder te zijn, zo

zijn er onder andere porseleinen poppen te zien maar wel ter grootte van een volwassen vrouw. Op Jenny's website vind je hiervan voorbeelden.

Op gegeven moment is Jenny andere dingen gaan doen. Ze heeft een baan in de zorg, maar ze mist de kunst al vrij snel. Thuis worden er projecten opgestart, maar zonder atelier zijn er enige beperkingen qua grootte van het werk. Het resultaat is handgeborduurde doeken, erg arbeidsintensief en de maximale productie is vier à vijf per jaar. Sinds 2013 laat ze foto's tot gobelins verweven.

Tentoonstelling

Jenny's werk is regelmatig op een tentoonstelling in binnen- en buitenland te vinden.

Op de tentoonstelling - Gewapend met schoonheid - Vrouwen en macht sinds

Regen van confetti, gobelin en handgeborduurd.

Insomnia, gobelin en handgeborduurd.

'WE KUNNEN EIGENLIJK ONSZELF ZIEN IN HET VERHAAL OP HET WANDTAPIJT'

de Middeleeuwen- in het Muiderslot (april t/m oktober 2018) hing het werk Escape, 192x285cm. De voorstelling is een krachtige, maar eenzame vrouw die de touwtjes in handen heeft, in dit geval van de valk. Een moment voor een vrouw om aan het kasteel te ontsnappen, was de valkenjacht. Een moment van vrijheid. "Bij hoge uitzondering is de foto voor het ontwerp van dit gobelin online bewerkt", vertelt Jenny.

Lichtinval

De encenering levert interessante verhalen op met af en toe een cadeautje in de vorm van prachtig lichtinval, tralies in een raam of anders. Iedere eeuw had zo zijn stijl qua afbeelding betreffende wandtapijten, in de vijftiende eeuw de zogenaamde Millefleur,

een achtergrond gemaakt van vele kleine bloemen.

De achtergrond van een wandtapijt werd door de wevers hiermee opgevuld uit angst voor leegte. Het werk Millefleur refereert hieraan, de locatie is het souterrain van villa Mattemburgh. Bij en bloemist heeft Jenny 350 bloemen besteld. Deze staan in tweedehands vazen verdeeld over het hele vertrek, een dame (Jenny) zit op een stoel aan tafel. Voor het raam zitten tralies. "Een cadeautje", zegt Jenny, "Perfect passend bij de encenering en het verhaal."

Uitdaging

Wanneer haar wordt gevraagd wat de uitdaging van het kunstenaar zijn is, antwoordt ze: "Om jezelf te blijven en in je eigen wereld te blijven geloven. Niet

teveel moeten en niet geleefd worden." Veel inspiratie krijgt ze van het kijken naar films, een vlucht naar een andere wereld. "Bovendien is het interessant te zien hoe regisseurs andere werelden scheppen." Haar textiele ambitie is te groeien in haar werk en ooit een project op locatie te mogen doen met grote gobelins aan de wand.

Kunst RAI

Van 17 tot en met 22 april is Jenny's werk te zien op de Kunst RAI in de stand van Jan van Hoof galerie. Hal 7 – Amstelhal. www.kunstrai.nl/home/beursinformatie

Millefleurs.

